

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 28Co/59/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324200058
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2324200058.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Lucie Mizerovej a členov senátu JUDr. Eriky Tischlerovej a JUDr. Petra Dumana, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX a 2/ B. B. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom C. XXXX/X, D., proti žalovanému: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Žižkova 11, Bratislava, IČO: 36 854 140, o žalobe na obnovu konania, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Galanta č. k. 8C/2/2024-67 zo dňa 4. marca 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdzuje a výrok II. o trovách konania ruší.

odôvodnenie:

16

28Co/59/2025

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. žalobu na obnovu konania odmietol a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie súd odôvodnil právne ustanoveniami § 397, § 398, § 400, § 403 ods. 1, 2, § 404, § 405, § 412 ods. 1, § 413 ods. 1, § 414 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a vecne dôvodil tým, že žalobcovia sa žalobou na obnovu konania doručenu súdu dňa 09.01.2024 domáhali, aby súd povolil obnovu konania, v ktorom podrobí súdnej kontrole z úradnej povinnosti ex offio zmluvu o úvere č. 110/3021/13/SU zo dňa 19.11.2013, ako aj záložnú zmluvu k úverovej zmluve č. 110/3021/13SU. Súd rozhodol prvýkrát uznesením zo dňa 30.01.2024 sp. zn. 8C/2/2024 - 21, ktorým žalobu na obnovu konania odmietol a voči ktorému podali žalobcovia odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 28Co/60/2024 – 56 zo dňa 27.11.2024 tak, že napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Súd prvej inštancie z pripojeného spisu sp. zn. 35Csp/16/2020 zistil, že v danej veci bola dňa 14.02.2020 podaná žaloba o zaplatenie sumy 133.449,30 eura s príslušenstvom titulom nesplatenia účelového spotrebného úveru poskytnutého na základe zmluvy o otp refinanc úvere z 19.11.2013. Súd dňa 31.03.2020 vydal platobný rozkaz č.k. 35Csp/16/2020-52, ktorým uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť istinu 133.449,30 eura s príslušenstvom a náhradu trov konania. Platobný rozkaz súd doručoval žalovaným na adresu trvalého pobytu C. E. XXXX/X, D.. Z informácie o doručovaní súd zistil, že žalovaní si zásielku neprevzali v odbernej lehote. Mesto D. súdu podaním zo dňa 03.07.2020 oznámilo, že žalovaní majú evidovaný trvalý pobyt na adrese D., C. E. F. XXXX/X. Okresné riaditeľstvo PZ Galanta na žiadosť súdu o doručenie zásielky žalovaným oznámilo, že v dňoch 28.06.2020, 03.07.2020 a 11.07.2020 boli vykonané previerky na adrese trvalého pobytu žalovaných s negatívnym výsledkom. Súd platobný rozkaz uznesením č.k. 35Csp/16/2020-72 zo dňa 06.08.2020 zrušil, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť žalovaným do vlastných rúk a inú adresu sa súdu aj napriek vykonanému šetreniu pobytu nepodarilo zistiť. Oznámenie o podaní žaloby bolo

vyvesené na úradnej tabuli súdu a zverejnené na webovej stránke súdu dňa 27.08.2020. Predvolanie na pojednávanie bolo žalovaným doručované na adresu evidovanú v registri obyvateľov, no zásielka sa vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Následne sa dňa 25.11.2020 konalo pojednávanie, kde sudkyňa konštatovala, že žalovaní boli volaní z adresy trvalého bydliska, zásielky sa vrátili ako neprevzaté v odbernej lehote, preto súd pojednával bez prítomnosti strán sporu a vyhlásil rozsudok. Predmetný rozsudok bol žalovaným doručený dňa 23.12.2020. Uvedená skutočnosť vyplýva z informácií o výsledku doručenia listinného rovnopisu, ktoré boli súdu doručené dňa 23.12.2020. V zmysle ust. § 31a ods. 10 zákona o e-Governmente sa deň doručenia informácie o výsledku doručovania súdu považuje za deň vrátenia nedoručenej zásielky súdu. Dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu sa písomnosť (rozsudok) považuje za doručenú žalovaným, a to aj vtedy, ak sa o tom žalovaní nedozvedeli (§ 111 ods. 3 CSP). Z informácií o výsledku doručenia listinného rovnopisu vyplýva, že rozsudok súdu prvej inštancie bol žalovaným správne doručovaný na adresu ich trvalého pobytu vyplývajúcu z evidencie Registra obyvateľov SR - C. X, D.. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 08.01.2021. Z úradného záznamu zo dňa 07.02.2022 vyplýva, že žalovaná 2/ nahliadla do súdneho spisu sp. zn. 35Csp/16/2020 a následne proti predmetnému rozsudku podali žalovaní odvolanie, kde namietali neprijateľné podmienky zmluvy o úvere. Krajský súd v Trnave rozhodol uznesením zo dňa 30.11.2022 č.k. 23CoCsp/9/2022-138 tak, že odvolanie ako neskoro podané odmietol. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže žaloba na obnovu konania bola podaná na súd dňa 09.01.2024 a rozsudok zo dňa 25.11.2020 sp. zn. 35Csp/16/2020-86 nadobudol právoplatnosť dňom 08.01.2021, súd prvej inštancie skonštatoval, že objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania zachovaná nebola.

4. Pokiaľ ide o zachovanie subjektívnej trojmesačnej lehoty, ktorá začína plynúť od času, kedy sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o jej dôvodoch, resp. keď mohol dôvod obnovy uplatniť, tu spočívalo dôkazné bremeno na žalobcoch, ktorých povinnosťou bolo uviesť a aj preukázať jej zachovanie ku dňu podania žaloby na povolenie obnovy konania. Začiatok plynutia subjektívnej trojmesačnej lehoty je daný subjektívnym momentom prvej vedomosti o dôvode obnovy konania. Žalobcovia vo svojej žalobe neuviedli žiaden okamih, kedy sa o možnosti podať žalobu na obnovu konania dozvedeli, teda relevantným spôsobom nepreukázali, neprodukovali žiaden hodnoverný dôkaz, ktorým by preukázali začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty pri podávaní žaloby na obnovu konania.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia v žalobe na obnovu konania uvádzajú, že nie z vlastnej viny sa nemohli zúčastniť pojednávania, súd im nedoručoval písomnosti do vlastných rúk a uplatňoval fikciu doručenia pri zasielaní písomností, pretože o konaní sa dozvedeli až z nahliadnutia do spisu na súde. Uvedené však podľa súdu nie je pravdou, nakoľko z pripojeného spisu sp. zn. 35Csp/16/2020 vyplýva, že súdne zásielky a všetky písomnosti im boli doručované na adresu evidovanú v Registri obyvateľov SR, ktoré sa však vracali súdu ako adresáti neprevzaté v odbernej lehote. V zmysle ust. § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Doručenka je v zmysle § 111 CSP verejnou listinou a údaje v doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Žalobcovia súdu žiadnym spôsobom nepreukázali, že údaje na doručenke o doručovaní predvolania na pojednávanie a ostatných písomností nie sú pravdivé. Následne sa dňa 25.11.2020 konalo pojednávanie, kde sudkyňa konštatovala, že žalovaní boli volaní z adresy trvalého bydliska, zásielky sa vrátili ako neprevzaté v odbernej lehote, preto súd pokračoval bez prítomnosti žalovaných a vyhlásil rozsudok. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 08.01.2021. Žalobcovia proti rozsudku č. k. 35Csp/16/2020 - 86 podali odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 30.11.2022, č.k. 23CoCsp/9/2022-138 ako oneskorene podané odmietol. Nové skutočnosti a dôkazy pre ktoré podali žalobu na obnovu konania (neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy) boli prvoinštančným súdom prejednané.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP nie je obsiahnutý v žalobe na obnovu konania doručenej Okresnému súdu Galanta dňa 09.01.2024. Žalobcovia vo svojom podaní neuviedli žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojho zavinenia nemohli použiť v pôvodnom konaní, pričom by pre nich privodili priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Žalobcovia poukázali len na neplatné postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt, nekalú povahu klauzuly o predčasnej splatnosti, neprijateľné podmienky zmluvy, teda sa nejedná o dôvody na obnovu konania taxatívne vymenované v cit. ust. § 397 CSP. Uvedené sa obdobne vzťahuje aj na dôvod obnovy konania, ktorý má podľa žalobcov spočívať v tom, že súd v pôvodnom konaní nepodrobil zmluvy súdnej kontrole neprijateľnosti zmluvných podmienok. K dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. b)

CSP súd uviedol, že k jeho naplneniu dochádza v situácii, kedy strana síce navrhla v pôvodnom konaní dôkaz, no tento nemohol byť z objektívnych dôvodov vykonaný. Žalobcovia v žalobe na obnovu konania nepoukázali na žiaden dôkaz, ktorý navrhli a z objektívnych príčin ho nebolo možné vykonať.

7. K uplatnenému dôvodu obnovy konania podľa § 397 ods. 1 písm. e) CSP súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia v konaní nepreukázali, kedy sa dozvedeli, resp. mohli dozvedieť o existencii rozhodnutia Súdneho dvora ES a Rady Európskej únie a Komisie, a teda neunesli dôkazné bremeno na preukázanie včasnosti podanej žaloby. Nakoľko sa podľa čl. 297 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie zverejňujú v Úradnom vestníku Európskej únie, teda žalobcovia mohli už v čase vydania rozhodnutia v zákonnej lehote na podanie odvolania uvedené argumenty v odvolaní použiť. Ustanovenie § 2 ods. 1 Zákona č. 416/2004 Z.z. o úradnom vestníku EÚ ustanovuje, že o všetkom čo bolo v úradnom vestníku uverejnené platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa to týka, pričom táto domnienka znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskej únie a Európskeho spoločenstva je nevyvrátiteľná a táto platí i pre spotrebiteľov. Trojročná objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začala plynúť okamihom právoplatnosti rozsudku zo dňa 25.11.2020, sp. zn. 35Csp/16/2020-86, teda dňom 08.01.2021, a skončila dňom 08.01.2024. Žaloba na obnovu konania však bola podaná až dňa 09.01.2024 osobne do podateľne súdu a žalobcovia v tomto konaní nepreukázali, kedy sa dozvedeli, resp. mohli dozvedieť o existencii označených rozhodnutí Súdneho dvora ES a Rady Európskej únie. Žalobcovia absolútne neuviedli a ani nepreukázali začiatok plynutia subjektívnej lehoty, taktiež neuviedli žiadne nové rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, ktoré môžu privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ani dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Z uvedených dôvodov súd podľa § 413 ods. 1 písmeno a) CSP žalobu na obnovu konania ako oneskorene podanú odmietol.

8. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie podali žalobcovia 1/ a 2/ odvolanie, v ktorom žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku I. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, aby bolo žalobcom umožnené prejednanie ich vecí v ich prítomnosti, aby sa mohli vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom na verejnom pojednávaní. Ako odvolacie dôvody uvádzali tie, ktoré sú upravené v ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) CSP. Uvádzali, že napadnuté rozhodnutie je nepresvedčivé, nepreskúmateľné, nezákonné a je zanedbaním súdu konať v súlade s Ústavou SR (čl. 46 a čl. 48), ako i Dohovorom o ľudských právach, ako i odňatím práva žalobcov na prístup k súdu, pretože súd vec neprerokoval verejne a v prítomnosti strán sporu, ani neumožnil stranám sporu, aby sa verejne vyjadrili ku všetkým vykonávaným dôkazom. Súd sa nevenoval skutkovému stavu v pôvodnom konaní, ignoroval dôkazy a výlučne formalisticky pristúpil k veci. V pôvodnom konaní nebol skutkový stav zistený úplne ani správne, na čo poukázali žalobcovia 1/ a 2/ ako spotrebiteľia tým, že namietali postúpenie pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., ktorej spoločnosti mal pôvodný veriteľ postúpiť pohľadávku, pričom išlo o neplatné postúpenie s poukazom na ust. § 39 OZ, pretože bola postúpená nesplaatná pohľadávka, čo vyplýva z listín zo dňa 24.03.2017 Posledná výzva (pôvodného veriteľa), Vyhlásenie úveru za predčasne splatný a oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 03.05.2017, pričom ide o nedodržanie ust. § 565 druhá veta OZ, a tak o absolútne neplatný právny úkon, na ktorý mali konajúce súdy prihliadať z úradnej povinnosti aj bez námietky dlžníka. Taktiež v pôvodnom konaní absentuje výzva pôvodného veriteľa podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách z ktorého dôvodu nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu. Žalobcovia poukazovali na právne závery v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo 15.12.2020. Odmietnutím žaloby žalobcov došlo k takej vade konania, ktorá odôvodňuje zmaťnosť napádaného rozhodnutia a jeho zrušenie. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dôvodili, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, pretože súd sa nevysporiadal s každou námietkou podstatnou pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, ktoré je arbitrárne. Súd prvej inštancie poukazuje v bode 18. odôvodnenia uznesenia na doručenie písomností žalobcom fikciou doručenia. Súd však dospel k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, pričom žalobcovia poukazovali na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 65/2010 zo dňa 27.10.2010, ktoré hovorí o podmienkach, za akých môže byť použitá fikcia doručenia. Žalobcovia vedia preukázať, že im neboli písomnosti doručované úmyselne a vyplýva to aj zo súdneho spisu. Žalobkyňa 1/ pracuje a pracovala na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, ktorý úrad je úradom verejnej správy a nie je akceptovateľné, aby jej písomnosti nemohli byť doručené do zamestnania. Rovnako je zarážajúce, že Mestský úrad D. odmietol zastupovanie v konaní občanov mesta – žalobcov 1/ a 2/, ktorí spolupracovali vo veciach verejných s Okresným riaditeľstvom

PZ Galanta, a preto je nemysliteľné až zarážajúce, že službu konajúci príslušníci policajného zboru nedoručili písomnosti údajne z dôvodu, že nemajú vedomosť, či sa žalobcovia zdržiavajú v mieste trvalého bydliska. Žalobcovia poukazovali na nález Ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 65/2010 zo dňa 27.10.2010, ktorý hovorí o nutnosti informovanosti o opakovanom doručení zásielky, o čase a termíne, kedy sa opakované doručenie zásielky s rozhodnutím uskutoční, resp. uskutočnilo, a preto bez splnenia tejto zákonnej podmienky nemôže dôjsť k fikcii doručenia. Ak nie je možné preukázať, že zo strany doručovateľa došlo k správne postup pri doručovaní (uložení) predmetnej zásielky, nie je možné uplatniť fikciu doručenia. Do dnešného dňa hoci uplynulo takmer 5 rokov od pôvodného konania, sa súd ani len nepokúsil doručiť písomnosti žalobcom v zmysle zákona. Je nespochybniteľné, že ide o justičný omyl, o chyby súdu prvej inštancie ktoré je potrebné v obnovenom konaní napraviť. Súd prvej inštancie sa s uvedenými námietkami žalobcov nevysporiadal ani im neumožnil, aby sa verejne vyjadrili k veci na verejnom pojednávaní a i z toho dôvodu napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie v bode 18. odôvodnenia napádaného uznesenia uviedol, že mal k dispozícii pripojený spis sp. zn. 35Csp/16/2020 a zistil, že bola podaná žaloba, pričom k žalobe sú pripojené dôkazy, ktoré opomenul skúmať, súd ďalej uvádza, že z úradného záznamu zo dňa 07.02.2020 vyplýva, že žalovaná 2/ nahliadla do súdneho spisu 35Csp/16/2020 a následne proti predmetnému rozsudku podali žalovaní odvolanie, kde namietali neprijateľné podmienky zmluvy o úvere. Krajský súd v Trnave rozhodol uznesením zo dňa 30.11.2022 tak, že odvolanie ako neskoro podané odmietol. Z uvedeného je zjavné, že pokiaľ by žalobcovia 1/ a 2/ o predmetnom konaní vedeli, využili by svoje právo na spravodlivý súdny proces a využili by prostriedky procesnej obrany a procesného útoku tak, ako im zaručuje právny systém a Ústava SR. Avšak o prebehnutom konaní sa žalobcovia dozvedeli až keď boli kontaktovaní dražobnou spoločnosťou.

9. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď konštatoval, že rozsudok zo dňa 25.11.2020 sp. zn. 35 Csp/16/2020 - 6 nadobudol právoplatnosť dňom 08.01.2021 a že v tomto prípade nebola dodržaná objektívna lehota. Rozsudok v pôvodnom konaní nemohol nadobudnúť právoplatnosť dňom 08.01.2021, pretože nedoručený rozsudok nenadobúda právoplatnosť, preto nie je akceptovateľný názor súdu prvej inštancie, ktorým súd uviedol, že v tomto prípade nebola dodržaná objektívna lehota. Žalobcovia podali žalobu na obnovu konania podľa § 397 písm. a), b) a e) CSP. Údajne právoplatný rozsudok sp. zn. 35 Csp/16/2020 je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ, ktoré je pre vnútroštátne súdy záväzné v zmysle ustanovenia Civilného sporového poriadku a Nálezu Ústavného súdu SR. Predmetné rozhodnutie Súdneho dvora je pre súdy precedentne záväzné, a to odvtedy, ako je uverejnené vo Vestníku Európskej únie v tom-ktorom jazyku členského štátu (nález vo veci sp. zn. I. ÚS 462/2022, bod 19, 20). Žalobcovia poukazujú v tejto časti na nález vo veci sp. zn. I. ÚS 462/2022 o konštatovaní porušenia práva na spravodlivý proces v prípade, ak súd neaplikuje rozsudok Súdneho dvora príliehavý na prejednávajúcu vec. Odhliadnuc od skutočnosti, že žalobca sa už v žalobe domáhal ochrany pred neprijateľnými podmienkami, Súdny dvor judikoval, že vykonanie ex offo kontroly relevantných zmluvných podmienok nie je o možnosti, ale o povinnosti. Neaplikovaním rozhodnutí Súdneho dvora niet zákonného rozsudku.

10. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, keď konštatoval, že žalobcovia žiadnym relevantným spôsobom nepreukázali začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pri podávaní žaloby na obnovu konania. Žalobcovia 1/ a 2/ poukázali v podanej žalobe na rozsudok Súdneho dvora z 9. novembra 2023 vo veci C-598/21, ktorý bol preukázateľne zverejnený vo Vestníku EÚ dňa 03.01.2024. Žaloba na obnovu konania bola podaná 09.01.2024. Žalobcovia poukazovali na rozsudok pod sp. zn. 10Csp/26/2024, kedy bola žaloba na obnovu konania prijatá. V konaní súd skúmal dodržanie subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby, išlo o obdobnú situáciu, rozpor s rozsudkom súdneho dvora EÚ C -598/21. Rozsudok v pôvodnom konaní pritom nebol žalobcom nikdy doručený. Žalobcovia 1/ a 2/ nemali vedomosť o doručovaní zásielok, o prebiehajúcom súdnom konaní, aj s poukazom na skutočnosť, že nebol dodržaný zákonný postup zo strany doručovateľského úradu. Zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s námietkami žalobcov, že nebol dodržaný zákonný postup na uplatnenie fikcie doručenia a ignoroval Nález ÚS SR II. ÚS 65/2010 zo dňa 27.10.2010, na ktorý žalobcovia poukazujú.

11. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd konštatuje, že nové skutočnosti a dôkazy pre ktoré podali žalobu na obnovu konania (neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy) boli prvoinštančným súdom prejednané. Súd prvej

inštancie nevysvetlil, ktorými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách sa mal súd prvej inštancie v pôvodnom konaní zaoberať, či ich hodnotil, k akým záverom dospel, či skúmal, či boli individuálne dojednané a najmä či skúmal klauzulu o zosplatnení úveru, pre ktorú mal vyniesť rozsudok. Podľa žalobcov sa súd v konaní sp. zn. 35Csp/16/2020 skúmaním neprijateľných zmluvných podmienok nezaoberal. Konštatovanie, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky nebolo judikované vo výroku rozsudku, ani v jeho odôvodnení. Žalobcovia poukazujú na nálezy ÚS SR a rozsudky Súdneho dvora EÚ, ktoré judikujú, že kontrola neprijateľných zmluvných podmienok zo strany vnútroštátnych súdov nie je o možnosti, ale o povinnosti (nález ÚS SR III. ÚS 416/2022). Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď konštatoval, že žalobcovia v žalobe neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré bez svojho zavinenia nemohli použiť v pôvodnom konaní. V žalobe boli podrobne rozpísané neprijateľné zmluvné podmienky a bola uvedená nekalá klauzula zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola použitá na zosplatnenie úveru, teda zosplatnenie bolo neplatné. Súd nesprávne konštatoval, že žalobcovia v žalobe na obnovu konania nepoukázali na žiaden dôkaz, ktorý navrhli a z objektívnych príčin ho nebolo možné vykonať. Žalobcovia totiž poukazujú na skutočnosť, že uplatnením fikcie doručenia, pri nedodržaní zákonného postupu, im bolo upreté právo na spravodlivý súdny proces. Dôkazy mal súd v súdnom spise a ignoroval ich, a to Výzva a Oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný. Žalobcovia neboli súdom poučení čo zakladá inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. S poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu sp. zn. 28Co/60/2024 - 56 zo dňa 27.11.2024 sa súd ani len neriadil povinnosťou mu uloženou odvolacím súdom, čo zakladá zrušenie napadnutého rozhodnutia.

12. Súd vec nesprávne právne posúdil, keď konštatoval, že žalobcovia v konaní nepreukázali, kedy sa dozvedeli, resp. mohli dozvedieť o existencii rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9.11.2023 vo veci C - 598/21, ktorý bol preukázateľne zverejnený vo Vestníku EÚ dňa 03.01.2024, čo žalobcovia tvrdili v žalobe na obnovu konania podanej dňa 09.01.2024. Súd si uvedenú skutočnosť nepreveril, pričom platí, že súd pozná právo. Súd nesprávne konštatuje, že žalobcovia neuviedli v žalobe žiadne dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, ktoré môžu privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ani dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Súd sa nezaoberal v žalobe opísanými neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a použitím nekalej klauzuly zo zmluvy pri zosplatnení predmetného úveru v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C- 598/21.

13. Žalobcovia ďalej dôvodili, že imanentnou súčasťou práva na spravodlivé súdne konanie, je aj právo účastníka na také odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom právnej ochrany. Dôvodili, že súd svojimi zisteniami bez vykonania dokazovania došiel k extrémnemu nesúladu (I. ÚS 402/08) a hodnotenie dôkazov nemá racionálny základ. Súd neprihliadal na vzájomné vzťahy jednotlivých do úvahy pripadajúcich argumentov a ich úlohu v konkrétnom prípade nevyvážil s ohľadom na špecifikum danej veci, pričom kritériá iba mechanicky aplikoval (1. ÚS 243/07). Súd v rozhodnutí nerešpektoval kogentné normy, pričom zvolená interpretácia je v extrémnom rozpore s prioritami spravodlivosti. Výklad a aplikácia právnych predpisov je v extrémnom nesúlade a odkláňa sa od ustálenej judikatúry bez toho, aby tento odklon bol dostatočne zdôvodnený (§ 220 ods. 3 CSP). Súd značnú časť argumentácie vyňal a do rozhodnutia vôbec neuviedol, čo sa odzrkadlilo aj v odôvodnení rozhodnutia, ktoré nijako nereflektuje predloženú argumentáciu a zároveň ani nie je možné dovodiť z argumentácie súdu, že by sa vôbec touto argumentáciou v podaniach zaoberal, čím dostatočne neposúdil všetky predložené argumenty účastníka konania. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá tvorí súčasť právneho poriadku Slovenskej republiky, alebo tvorí súčasť takých medzinárodných zmlúv, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy, t. j. k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne konformným spôsobom interpretovaná platná a účinná právna norma (m. m. II. ÚS 249/04, IV. ÚS 23/05, I. ÚS 236/06, III. ÚS 363/06). Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/89/2017, pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na

relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Žalobcovia žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, aby žalobcom bolo umožnené verejné prejednanie veci v ich prítomnosti, aby sa mohli vyjadriť k všetkým vykonávaným dôkazom na verejnom pojednávaní.

14. V priebehu odvolacieho konania žalobcovia predložili doplnenie odvolania, v ktorom poukázali na zjednocujúci rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VCdo/4/2025 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022, uverejnené v Zbierke stanovísk NS SR č. 3/2025 a č. 5/2025 vo veciach občianskoprávných, právoplatných 5.8.2025. Teda k ustáleniu rozhodovania súdov prišlo až v auguste 2025. Tieto rozhodnutia nemohli a neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie bez viny žalobcov 1/ a 2/, ktorí od začiatku konania namietajú platnosť postúpenia pohľadávky z pôvodného veriteľa na postupníka EOS KSI Slovensko, s. r. o. IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, Bratislava, pre absenciu výzvy banky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách a i pre absenciu platného zosplatnenia úveru. Preto je tu dôvod na vyhovieť žalobe. Podľa rozsudku sp. zn. 1VCdo/4/2025: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ Ďalej Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1VCdo/4/2024 z 5.8.2025 rozhodol: „Súd nie je pri rozhodovaní vo veci samej z hľadiska posúdenia aktívnej vecnej legitímácie viazaný svojím procesným rozhodnutím o zmene žalobcu (§ 80 ods. 2 CSP). Žalobcovia žiadali, aby súd aplikoval uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Žalobcovia majú za to, že zosplatnenie úveru je neplatný právny úkon, pričom poukazovali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 25.01.2025 sp. zn. 5Cdo/2/2023, podľa ktorého je nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení veriteľ presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. Tiež v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.6.2024 Najvyšší súd SR konštatoval, že pre platný úkon zosplatnenia treba, aby už vo výzve pred zosplatnením úveru veriteľ špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže úver zosplatniť: „V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Ani uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25.1.2024 a sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26.6.2024) nemohli a neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie bez viny žalobcov. Pribúdajúce rozsudky a nálezy NS SR v prospech, a teda na ochranu spotrebiteľov vyplývajú z implementácie práva EÚ – Smernice č. 93/13/EHS na ochranu spotrebiteľa.“

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie žalobcov bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. c/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré ale nezistil, súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je nedôvodné, v dôsledku čoho bolo nevyhnutné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a výrok II. ako nadbytočný podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušiť.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom obsah preskúmaného rozhodnutia a žalobcami uplatnenú odvolaciu argumentáciu bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým a právnym záverom odôvodňujúcim odmietnutie podanej žaloby na obnovu konania ako zjavne nedôvodnej a tiež oneskorenej.

17. Žalobcovia 1/ a 2/ v podanom odvolaní voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie namietali, že súd vec neprerokoval verejne v prítomnosti strán sporu, čím im neumožnil, aby sa vyjadrili verejne ku všetkým

vykonávaným dôkazom, súd vec posúdil formalisticky, svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil, dôvodili, že v pôvodnom konaní nebol správne a úplne zistený skutkový stav, pričom súd im v pôvodnom konaní riadne nedoručoval písomnosti v zmysle zákona, namietali nesprávny záver súdu o nedodržaní objektívnej lehoty pre podanie žaloby na obnovu konania, pričom pri dôvode na obnovu konania podľa § 397 písm. e) CSP možno podať žalobu aj po uplynutí troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia, pričom pôvodný rozsudok je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ z 9.11.2023 vo veci C-598/21, ktoré bolo zverejnené vo vestníku EÚ dňa 03.01.2024, pričom žaloba na obnovu konania bola podaná dňa 09.01.2024, teda v subjektívnej lehote. Súd vec podľa žalobcov nesprávne právne posúdil, pretože sa nezaoberal neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a použitím nekalej klauzuly zo zmluvy pri zosplatnení predmetného úveru v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-598/21 z ktorého dôvodu je zosplatnenie úveru neplatné a neplatné je aj postúpenie pohľadávky na EOS KSI Slovensko, s. r. o.

18. Ako už uviedol odvolací súd v rámci právneho posúdenia veci vo svojom predchádzajúcom uznesení č. k. 28Co/60/2024-56 zo dňa 27. novembra 2024, obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, pričom dôvody, podania žaloby na obnovu konania sú zákonom stanovené taxatívne (§ 397 CSP), nakoľko narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Žaloba na obnovu konania potom musí obligatórne obsahovať jednak všeobecné náležitosti podania (§ 127 CSP) a jednak osobitné náležitosti stanovené zákonom pre žalobu na obnovu konania (§ 406 CSP), teda uvedenie konkrétneho rozhodnutia, ktoré sa napáda (proti ktorému je návrh na obnovu konania prípustný), uvedenie rozsahu, v ktorom sa tento rozsudok napáda, uvedenie skutočností z ktorých možno vyvodiť zachovanie lehoty pre podanie žaloby na obnovu konania, uvedenie niektorého z taxatívne stanovených dôvodov obnovy konania podľa § 397 CSP, predloženie dôkazov, ktoré preukážu dôvodnosť žaloby a petit, t. j. čoho sa žalobca domáha.

19. Podľa § 403 ods. 1, 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť (ods. 1). Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia (ods. 2).

20. Podľa § 404 písm. c) CSP za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

21. Podľa § 408 CSP, dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

22. Ustanovenie § 413 ods. 1 písm. a) a e) CSP umožňuje, aby súd bez ďalšieho prejednania žaloby na obnovu konania túto odmietol v prípade, ak a) bola podaná oneskorene alebo e) z obsahu žaloby zjavne vyplýva, že je nedôvodná, teda že nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 CSP.

23. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetná žaloba na obnovu konania bola, pokiaľ ide o uplatnené dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. a) a b) CSP podaná oneskorene, t. j. po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty od právoplatnosti rozhodnutia vo veci sp. zn. 35Csp/16/2020, je celkom nesprávny. Z obsahu spisu sp. zn. 35Csp/16/2020 vyplýva, že rozsudok č. k. 35Csp/16/2020-86 nadobudol právoplatnosť dňom 08.01.2021. Žaloba na obnovu konania v predmetnej veci však nebola podaná až dňa 09.01.2024, ako nesprávne konštatuje súd prvej inštancie, ale už dňa 08.01.2024 e-mailovými podaniami žalobcov 1/ a 2/, ako vyplýva z č. l. 7 a 13 spisu, ktoré e-mailové podania boli doplnené v zmysle § 125 ods. 2 CSP písomným podaním žalobcov, podaným osobne do podateľne súdu nasledujúceho dňa 09.01.2024. To znamená že žalobu žalobcov na obnovu konania je potrebné považovať za podanú dňa 08.01.2024, čím jednoznačne bola objektívna trojročná lehota od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia na podanie žaloby na obnovu konania z uplatnených dôvodov podľa § 397 písm. a) a b) CSP dodržaná, pričom táto lehota sa neuplatní pri dôvode na obnovu konania podľa § 397 písm. e) CSP.

24. Pokiaľ ide o zachovanie trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, je potrebné prisvedčiť súdu prvej inštancie, že žalobcovia 1/ a 2/ v žalobe ani neskôr neuviedli, kedy sa

o existencii nimi tvrdených dôvodov na obnovu konania podľa § 397 písm. a) a b) mali dozvedieť, čím chýba náležitosť žaloby na obnovu konania podľa § 406 CSP uviesť skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že je žaloba na obnovu konania podaná včas. V prípade týchto dôvodov však súd prvej inštancie dospel tiež k záveru o zjavnej nedôvodnosti podanej žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP (ods. 21. a 22. odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie), ktoré závery považuje odvolací súd v zmysle nižšie uvedeného za správne.

25. Pokiaľ ide o uplatnený dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. e) CSP, pre tento dôvod obnovy konania neplatí objektívna lehota (§ 404 písm. c/ CSP), iba trojmesačná subjektívna lehota (§ 403 ods. 1 CSP), pričom tu musí odvolací súd prisvedčiť odvolacej argumentácii žalobcov 1/ a 2/ o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie, že žalobcovia nepreukázali, kedy sa dozvedeli o existencii označených rozhodnutí Súdneho dvora ES a Rady Európskej únie, keď v odvolaní žalobcovia namietali, že rozsudok súdneho dvora EÚ z 9.11.2023 vo veci C-598/11 bol zverejnený v Úradnom vestníku EÚ dňa 03.01.2024, pričom žaloba bola podaná dňa 09.01.2024 (správne už dňa 08.01.2024), teda v trojmesačnej subjektívnej lehote, pričom uvedená skutočnosť mala byť súdu známa, lebo súd pozná právo. Vo vzťahu k namietanému rozhodnutiu Súdneho dvora EÚ z 9.11.2023 vo veci C-598/11 teda žalobcovia podali žalobu na obnovu konania z dôvodu podľa § 397 písm. e) CSP včas, preto súd prvej inštancie nepostupoval správne, pokiaľ žalobu na obnovu konania v tejto časti ako oneskorene podanú odmietol.

26. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade žalobcovia v podanej žalobe ako dôvody obnovy konania uplatnili ustanovenia § 397 písm. a), b) a e) CSP, teda že 1. sú tu skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie o veci, 2. možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre strany priaznivejšie rozhodnutie vo veci a 3. právoplatný rozsudok je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné.

27. Ako konkrétne dôvody obnovy konania vedeného pred Okresným súdom Galanta pôvodne pod sp. zn. 35Csp/16/2020 v žalobe uvádzali, že o tomto konaní nevedeli, pretože súd im doručoval listiny na fikciu, nie z vlastnej viny sa nemohli zúčastniť daného konania, nemohli sa teda brániť a uplatniť svoje procesné práva, ani rozsudok vo veci nebol žalobcom doručený, pričom podané odvolanie bolo odmietnuté ako oneskorené. Na základe súdom judikovanej pohľadávky v spotrebiteľskej veci potom prebehla dražba nehnuteľnosti žalobcov, pričom podali aj žalobu o určenie neplatnosti dražby. Žalobcovia mali za neplatné postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu ČSOB, a.s. (predtým OTP banka a.s.) na EOS KSI Slovensko, s. r. o., keďže išlo o spotrebiteľskú vec. Dôvodili tiež, že právoplatný rozsudok vydaný vo veci sp. zn. 35 Csp/16/2020 je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ vo veci C-598/21 zo dňa 9. novembra 2023, týkajúceho sa posudzovania nekalosti zmluvnej podmienky o možnosti predčasného zosplatnenia úveru s ohľadom na princíp proporcionality. Zdôrazňovali, že v rozpore s tým, súd v pôvodnom konaní nepreskúmal klauzulu o predčasnej splatnosti obsiahnutú v zmluve o úvere z hľadiska proporcionality možnosti priznanej dodávateľovi uplatniť právo, ktoré mu vyplýva z tejto klauzuly, s ohľadom na kritériá súvisiace najmä so závažnosťou nesplnenia zmluvných povinností zo strany spotrebiteľa, ako výška splátok, ktoré neboli splatené vo vzťahu k celkovej výške úveru a dĺžke trvania zmluvy ako aj s možnosťou, že uplatnenie uvedenej klauzuly povedie k tomu, že dodávateľ môže pristúpiť k vymáhaniu dlžných súm na základe tejto klauzuly predajom rodinného obydlija spotrebiteľa v mimosúdnom konaní. Dôvodili tiež, že právny úkon veriteľa o vyhlásení úveru za predčasne splatný, je s poukazom na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 9.11.2023 neplatný. Ďalej žiadali, aby súd podrobil kontrole uzavretú úverovú zmluvu a záložnú zmluvu, pretože tieto obsahujú neprijateľné a nekalé zmluvné podmienky, ktoré mohli determinovať výšku splatného dlhu, ostatných zmluvných podmienok, súvisiacej záložnej zmluvy a všetkých okolností súvisiacich s uzatvorením zmluvy, a to najmä rozhodcovská doložka, dohoda o zrážkach zo mzdy, dohoda o poplatkoch za upomienky a v zmluve tiež absentuje RPMN. Poukazovali na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 416/2022 z 13.07.2023, rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci G. C-34/13 z 10.09.2014. Preto žiadali, aby súd povolil obnovu pôvodného konania vedeného pod sp. zn. 35Csp/16/2020, v ktorom súd podrobí uzavretú úverovú zmluvu a rovnako záložnú zmluvu súdnej kontrole neprijateľných zmluvných podmienok. K žalobe neboli pripojené žiadne listiny, či iné dôkazy. V zmysle ust. § 408 CSP pritom dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, preto na žalobcami 1/ a 2/ neskôr uvádzané ďalšie dôvody obnovy konania nebolo možné prihliadať.

28. Na základe tejto žaloby na obnovu konania dospel súd prvej inštancie vo svojom prvom uznesení č. k. 8C/2/2024-67 zo dňa 04.03.2025 k záveru o jej zjavnej nedôvodnosti, keď mal za to, že žiaden zo žalobcami uplatnených dôvodov na obnovu konania podľa § 397 písm. a), b) a e) nie je daný. Súd prvej inštancie preskúmaním pôvodného spisu sp. zn. 35Csp/16/2020 nezistil porušenie procesných práv žalobcov v tomto konaní, keď mal za to, že súd pri doručovaní zásielok žalobcom postupoval v súlade s ustanoveniami CSP o doručovaní (§ 106, § 111 ods. 3 a § 116 CSP), pričom žalobcovia nepreukázali, že údaje na doručenke o doručovaní predvolania na pojednávanie a ostatných písomností nie sú pravdivé. Pokiaľ ide o dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP, mal súd prvej inštancie za to, že žalobcovia v podanej žalobe neuviedli žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojho zavinenia nemohli použiť v pôvodnom konaní, pričom by pre nich privodili priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Súd mal za to, že neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy boli súdom prvej inštancie prejednané. Zákonom prípustnými dôvodmi obnovy konania nie sú neplatné postúpenie pohľadávky na nebankový subjekt, nekalá povahy klauzuly o predčasnej splatnosti a iné neprijateľné zmluvné podmienky úverovej zmluvy. Pokiaľ ide o dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP, tak súd mal za to, že žalobcovia v žalobe nepoukázali na žiaden dôkaz, ktorý v pôvodnom konaní navrhli a z objektívnych príčin ho nebolo možné vykonať. K dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. e) CSP súd uviedol, že žalobcovia nepoukázali na akékoľvek rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, s ktorým by bolo rozhodnutie súdu, alebo jeho postup predchádzajúci tomuto rozhodnutiu v rozpore.

29. Voči tomuto prvému rozhodnutiu súdu prvej inštancie č. k. 8C/2/2024-67 zo dňa 04.03.2025 podali žalobcovia odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol prvým uznesením č. k. 28Co/60/2024-56 zo dňa 27.11.2024, ktorým odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V napadnutom, v poradí druhom uznesení súdu prvej inštancie č. k. 8C/2/2024-67 zo dňa 04.03.2025 dospel súd prvej inštancie k záveru o potrebe žalobu na obnovu konania ako oneskorene podanú odmietnuť, resp. tiež o jej zjavnej nedôvodnosti pokiaľ ide o dôvody na obnovu konania podľa § 397 písm. a) a b) CSP, ktoré rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo opakovane napadnuté odvolaním žalobcov 1/ a 2/.

30. Odvolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že už vo svojom prvom rozhodnutí č. k. 28Co/60/2024-56 zo dňa 27.11.2024 vyjadril svoje právne závery pokiaľ ide o žalobcami uplatnené dôvody obnovy konania podľa § 398 písm. a) a b) CSP, pričom na týchto záveroch odvolací súd naďalej zotráva a nemá dôvod sa od nich odchýliť.

31. Na tomto mieste preto odvolací súd len opakuje svoju argumentáciu v tom, že pokiaľ ide o dôvod prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP, musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre žalobcu môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktno procesného hľadiska. Teda napr. napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že sa súd s nimi nemohol oboznámiť. Spravidla ide o prípady, keď strana o existencii skutočností alebo dôkazov nevedela. Musí ísť o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania. Pri rozhodnutiach sa nevyžaduje, aby existovali už v pôvodnom konaní. Môže teda ísť aj o také rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania, ktoré sa napáda žalobou na obnovu konania. V tomto prípade spravidla ide o neskoršie rozhodnutia o prejudiciálnej otázke, ktorú súd v pôvodnom konaní posúdil inak. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli, a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, postačuje aj pravdepodobnosť tohto záveru.

32. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní, sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť, či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy stranou sporu voči súdu (porovnaj R 19/1975). Žalobcovia k dôvodu na obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP uvádzali, že v pôvodnom konaní nemohli bez vlastnej viny použiť prostriedky procesnej obrany a procesného útoku, pretože sa pojednávania nemohli bez vlastnej viny zúčastniť, lebo im súd doručoval písomnosti na fikciu. Avšak splnenie procesných podmienok pre

vedenie pôvodného konania sp. zn. 35Csp/16/2020 bolo v danom prípade správne preskúmané súdom prvej inštancie, pričom tento zistil, že v pôvodnom konaní bolo riadne vykonané šetrenie pobytu žalobcov, písomnosti súdu im boli doručované v súlade s § 111 ods. 3 CSP a § 106 CSP, pričom súd ich doručoval na adresu bydliska žalobcov C. E. F. XXXX/X, D., a to do vlastných rúk. Žalobcovia skutočne ani v žalobe na obnovu konania, ani v podanom odvolaní neuvádzali, že by sa na danej adrese v čase vedenia pôvodného konania sp. zn. 35Csp/16/2020 nezdržovali. Aktuálne so súdom z tejto adresy riadne komunikujú a na tejto adrese zásielky súdu preberajú. Žalobcovia neuviedli žiadne skutočnosti, ktorými by preukázali, že údaje na doručenkách súdu v spore sp. zn. 35Csp/16/2020 nie sú pravdivé. Z hľadiska tohto uplatneného dôvodu na obnovu konania teda nie je splnená základná podmienka, že rozhodujúce skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy by žalobcovia nemohli použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny (t. j. ich námietky ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok, neplatnosti zosplatnenia úveru, postúpenia pohľadávky a ostatné). Tiež pokiaľ žalobcovia namietali, že rozsudok vo veci sp. zn. 35Csp/16/2020 nie je právoplatný, pretože im nebol doručovaný, odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zistil, že rozsudok vo veci sp. zn. 35Csp/16/2020 bol žalobcom riadne doručovaný na ich adresu evidovanú v registri obyvateľov, pričom sa považuje za doručovaný v súlade s ust. § 111 ods. 3 CSP. Navyše preskúmanie doručenia predmetného rozsudku žalobcom vykonal odvolací súd už v konaní sp. zn. 23CoCsp/9/2022, v ktorom konaní odvolanie žalobcov voči rozsudku uznesením zo dňa 30.11.2022 č. k. 23CoCsp/9/2022-138 odmietol ako oneskorene podané.

33. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali, že žalobkyňa 2/ pracovala na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, preto je neakceptovateľné, aby jej písomnosti neboli doručované do zamestnania, je potrebné uviesť, že právna úprava doručovania podľa ust. § 105 a nasl. CSP doručovanie prostredníctvom zamestnávateľa fyzickej osoby nepozná. Preferuje doručovanie písomností na adresu fyzickej osoby evidovanú v registri obyvateľov SR, na ktorú ak sa nepodarí žalobu doručiť, ukladá v ust. § 116 ods. 1 CSP vykonať šetrenie pobytu žalovaného, čo vo veci sp. zn. 35Csp/16/2020 bolo vykonané – dopytom na Mestský úrad D. a šetrením prostredníctvom polície; pričom ak sa adresu jeho pobytu šetrením zistiť nepodarí, má sa podľa § 116 ods. 2 CSP žaloba zverejniť na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu, ktorá povinnosť bola rovnako vo veci sp. zn. 35Csp/16/2020 splnená. Následne sa v zmysle § 116 ods. 3 CSP všetky ďalšie písomnosti žalovanému doručujú na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a) CSP, t. j. na adresu fyzickej osoby evidovanú v registri obyvateľov, čo v prípade žalobcov 1/ a 2/ bola C. X, D., pričom ako už bolo vyššie uvedené, žalobcovia žiadnym spôsobom neodôvodnili, prečo si v uvedenom období na uvedenej adrese zásielky súdu nepreberali. Podľa § 111 ods. 3 CSP potom platí, že ak nemožno doručiť písomnosti na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručení, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Pokiaľ žalobcovia argumentovali tým, že mali byť splnené podmienky pre fikciu doručenia v zmysle nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 65/2010 zo dňa 27.10.2010, tak je potrebné uviesť, že predmetný nález sa týkal ustanovení už zrušeného procesného predpisu zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pričom tiež žalobcovia neuvádzali konkrétne skutočnosti ohľadom toho, pri doručovaní ktorých písomností ako konkrétne postup doručovania písomnosti do vlastných rúk nebol dodržaný. Je potrebné zdôrazniť, že podľa § 111 ods. 1 CSP, údaje v doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak; doručenka je verejnou listinou. Žalobcovia v tomto prípade neposkytli relevantné skutkové tvrdenia, ktoré údaje na ktorých doručenkách preukazujúcich doručenie písomností v spore sp. zn. 35Csp/16/2020, nie sú pravdivé. Rovnako pokiaľ žalobcovia v odvolaní uvádzali, že je zarážajúce, že Mestský úrad D. odmietol zastupovanie v konaní občanov mesta – žalobcov 1/ a 2/, tak je potrebné uviesť, že platný Civilný sporový poriadok zastupovanie strany, ktorá si nepreberá písomnosti na adrese svojho evidovaného trvaného pobytu mestským úradom nepozná. Žalobcom 1/ a 2/ v spore sp. zn. 35Csp/16/2020 teda nebol dôvod ustanovovať opatrovníka, resp. zástupcu pre doručovanie, vzhľadom na odlišnú - na rozdiel od OSP, komplexnú úpravu doručovania písomností fyzickým osobám v platnom CSP. Tiež pokiaľ žalobcovia v odvolaní dôvodili, že je zarážajúce, že službu konajúci príslušníci PZ nedoručili písomnosti žalobcom (v konaní sp. zn. 35Csp/16/2020 žalovaným) z dôvodu, že nemajú vedomosť, či sa žalobcovia zdržiavajú v mieste trvalého bydliska, je potrebné uviesť, že príslušné OO PZ, ktoré bolo súdom vo veci sp. zn. 35Csp/16/2020 požiadané o doručenie písomností (žaloby) žalobcom uviedlo, že sa im písomnosti doručiť nepodarilo, pričom toto stanovisko polície nie je dôvod spochybňovať (žalobcovia ho nijako nevyvrátili). Odvolací súd teda opakovane konštatuje, že zo spisu sp. zn. 35Csp/16/2020 nebolo zistené, že by súd prvej inštancie pri doručovaní písomností žalobcom pochybil, čím by im odňal ich procesné práva takým spôsobom, že by došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, teda by nastala situácia, že žalobcovia bez vlastnej viny (čo je podmienka žaloby na obnovu konania) nemohli v pôvodnom konaní použiť tu uplatňované skutočnosti,

rozhodnutia a dôkazy (ohľadom neprijateľných zmluvných podmienok, neplatnosti zosplatnenia úveru, neplatnosti postúpenia pohľadávky a pod.). Žalobcovia pritom neuviedli žiadne skutkové okolnosti (či ospravedliteľný dôvod), ktorými by vysvetlili, prečo by im písomnosti súdu na adrese ich trvaného bydliska registrovaného v Registri obyvateľov SR nemohli byť v rozhodujúcom období (počas vedenia konania sp. zn. 35Csp/16/2020) doručené/doručované. Preto danosť dôvodu prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP, teda, že existujú skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania – tu žalobcovia 1/ a 2/ bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, lebo im v ňom súd riadne nedoručoval písomnosti, nebol žalobcami relevantne preukázaný.

34. Dôvodom na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP je možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. V tomto prípade ide o také dôkazy, ktoré navrhla alebo predložila strana v pôvodnom konaní, nebolo ich však možné vykonať z dôvodu existencie objektívnych prekážok. Predpokladom však je, že vykonanie dôkazov môže priviesť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Typickým prípadom je nepriaznivý zdravotný stav svedka v pôvodnom konaní, ktorý neumožňoval jeho výsluch, alebo strata, či zničenie listiny.

35. Ohľadom tohto dôvodu na obnovu konania odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí konštatoval, že žalobcovia v podanej žalobe, nepoukázali na žiaden dôkaz, ktorí navrhli v pôvodnom konaní a ktorý z objektívnych príčin nebolo možné vykonať, pretože procesná situácia v pôvodnom konaní sp. zn. 35Csp/16/2020 tomuto dôvodu ani nezodpovedala, keďže žalobcovia v pôvodnom konaní nenavrhli vykonanie žiadneho dôkazu.

36. Dôvodom na obnovu konania podľa § 397 písm. e) CSP je existencia právoplatného rozsudku, ktorý je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany sporu záväzné. So zreteľom na tento dôvod pre povolenie obnovy konania, žalobcovia v žalobe poukazovali jednoznačne na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 9. novembra 2023 vo veci C-598/21, ako aj rozsudok Súdneho dvora EÚ z 10. septembra 2014 vo veci C-34/13 (G.), pričom však iba ohľadom rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9.11.2023 vo veci C-598/21 preukázali aj splnenie subjektívnej trojmesačnej lehoty pre podanie žaloby na obnovu konania.

37. Je potrebné zdôrazniť, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok, predstavuje narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím. Nemá slúžiť ako ďalší opravný prostriedok na preskúmavanie správnosti skutkových a právnych záverov právoplatných súdnych rozhodnutí so zreteľom na neskoršiu rozhodovaciu činnosť najvyšších súdnych autorít. Tento zásah do právoplatného súdneho rozhodnutia sa vyvažuje sprísnenými podmienkami prípustnosti, ktoré sú taxatívne vymedzené v ust. § 397 CSP.

38. V súvislosti s prelomením zásady res iudicata odvolací súd pripomína uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 345/2017 (bod 21), kde ústavný súd odkazom na závery Súdneho dvora v rozsudku zo 16.03.2006, Kapferer (C-234/04, EU:C:2006:178) zdôraznil platnosť tejto zásady aj v prípade zmeny judikatúry Súdneho dvora EÚ. Súdny dvor konštatoval, že únievé právo neprikazuje vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal a rušil právoplatné rozhodnutie vnútroštátného súdu, ak sa aj ukáže, že je v rozpore s právom Európskeho spoločenstva (Európskej únie). Súdny dvor tiež uviedol, že na to, aby sa zabezpečila stabilita práva a právnych vzťahov, ako aj riadny výkon spravodlivosti, je dôležité, aby sa nemohli napadnúť súdne rozhodnutia, ktoré sa stali konečnými. Týmto rozhodnutím Súdny dvor zdôraznil dôležitosť zásady res iudicata. Obnova konania nemá byť nariadená pre rozpor pôvodného rozhodnutia s akýmkoľvek rozhodnutím Súdneho dvora. Rozhodnutie Súdneho dvora zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou napadnuté rozhodnutie, alebo ak odlišne, hoci vo veci inej, rieši otázku, majúcu na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní dosah. V záujme podčiarknutia charakteru výnimočnosti obnovy konania zákonodarca pri prijatí Civilného sporového poriadku znenie pôvodného ust. § 228 ods. 1 písm. e) OSP spresnil tak, že daný dôvod obnovy konania podmienil aj záväznosťou rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie (Rady Európskej únie alebo Európskej komisie) pre strany konania. Výsledkom prejudiciálneho konania nie je vyriešenie sporu medzi stranami, ale iba odpoveď na konkrétne otázky vnútroštátného súdu týkajúce sa výkladu práva EÚ. Na základe odpovedí zo Súdneho dvora súd, ktorý položil prejudiciálnu otázku, následne uplatňuje právo EÚ na spor, ktorý prejednáva a vo veci rozhodne. Po zverejnení rozhodnutia v zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a Všeobecného súdu sú vnútroštátne súdy pri riešení otázky výkladu

práva EÚ, ktorá už bola riešená pred Súdny dvorom, povinné uplatniť tento výklad práva EÚ. V danom prípade však ide o všeobecnú záväznosť judikatúry Súdneho dvora EÚ pre vnútroštátne súdy. Pre strany iného konania nemôže byť takéto rozhodnutie (subjektívne) záväzné.

39. Pretože práve subjektívny vzťah nového rozhodnutia Súdneho dvora EÚ k oboj stranám konania, ktorý v prípade žalobcami označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ z 9.11.2023 vec C-598/21 tu chýba, pričom je jednou z podmienok, ktorá musí byť splnená, aby bol daný dôvod na povolenie obnovy konania podľa § 397 písm. e) CSP (t. j. rozpor s rozhodnutím Súdneho dvora EÚ, ktoré je pre strany záväzné), je zrejmé, že obnova konania nie je v prejednávanej veci ani v zmysle uplatneného § 397 písm. e) CSP prípustná, teda podaná žaloba žalobcov z tohto uplatneného dôvodu je rovnako zjavne nedôvodná.

40. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní namietali, že súd prvej inštancie rozhodol v predmetnej veci bez pojednávania (vec neprerokoval verejne, v prítomnosti strán sporu), tak na túto námietku je potrebné uviesť, že ustanovenie § 413 ods. 1 CSP umožňuje, aby súd bez ďalšieho pojednania žaloby na obnovu konania túto odmietol v prípade, ak a) bola podaná oneskorene alebo e) z obsahu žaloby zjavne vyplýva, že je nedôvodná, teda že nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 CSP. V prípade, že o odmietnutí žaloby o obnovu konania rozhoduje súd uznesením, pretože je zjavné, že je nedôvodná, nie je potrebné vo veci nariaďovať pojednávanie. Voči uzneseniu o odmietnutí žaloby na obnovu konania je prípustné odvolanie, v ktorom žalobcovia mohli uviesť svoje námietky proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktoré aj boli predmetom prieskumu odvolacieho súdu v tomto odvolacom konaní, pričom odvolací súd po vysporiadaní sa s týmito odvolacími námietkami žalobcov tieto vyhodnotil ako nedôvodné, okrem nesprávneho záveru súdu prvej inštancie o oneskorení podaní žaloby na obnovu konania.

41. Uplatnené odvolacie dôvody žalobcov 1/ a 2/ nie sú v predmetnej veci spôsobilé spochybníť záver o zjavnej nedôvodnosti žaloby na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. e) CSP, z ktorého dôvodu bolo potrebné predmetnú žalobu na obnovu konania odmietnuť, vzhľadom na to, že uplatnené dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. a), b) a e) zjavne nie sú dané, teda aj z iných ako súdom prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí uvádzaných dôvodov (nesprávny záver súdu prvej inštancie o oneskorení podaní žaloby na obnovu konania), čo však nič nemení na tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v konečnom dôsledku vo výroku I. vecne správne. Vzhľadom na to nebolo dôvodným sa už po vecnej stránke zaoberať argumentmi žalobcov 1/ a 2/, ktoré sa týkali tvrdení existencie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej úverovej zmluve, resp. v záložnej zmluve, neplatnosti zosplatnenia úveru, či neplatnosti postúpenia pohľadávky z predmetnej úverovej zmluvy, ktorými by sa súd zaoberal až v prípade rozhodnutia o povolení obnovy predmetného súdneho konania. Z tohto dôvodu neobstojí ani argumentácia žalobcov v podaní - Doplnenie odvolania, v ktorom žalobcovia 1/ a 2/ žiadali aplikovať na predmetnú právnu vec rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1VCdo/4/2025 a rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022, sp. zn. 5Cdo/2/2023 a sp. zn. 5Cdo/197/2022, a to jednak z dôvodu, že uvedené rozhodnutia najvyššieho súdu nepredstavujú dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP, pretože ide o rozhodnutia, ktoré nie sú subjektívne záväzné pre strany tohto konania, pričom právny názor vyjadrený v týchto rozhodnutiach nie je sám o sebe spôsobilým dôvodom obnovy konania sp. zn. 35Csp/16/2020, pričom prípadná vecná nesprávnosť rozhodnutia vydaného vo veci sp. zn. 35Csp/16/2020, resp. jeho rozpor s týmito neskôr vydanými rozhodnutiami najvyššieho súdu nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť obnovy konania. Tiež platí, že dôvody obnovy konania uvedené v doplnení odvolania, boli žalobcami uplatnené až po uplynutí lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, t. j. v rozpore s ust. § 408 CSP. Odvolací súd preto odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

42. Zároveň odvolací súd dospel k záveru o potrebe zrušenia závislého výroku II. napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania, pričom žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Podľa § 413 ods. 2 CSP, ak sa postupuje podľa odseku 1 (t. j. súd žalobu na obnovu konania uznesením odmieta), žalobu na obnovu konania netreba doručovať ostatným subjektom na vyjadrenie. Uvedené znamená, že ak súd žalobu na obnovu konania uznesením odmieta predtým, ako bude rozhodovať o samotnom povolení obnovy konania, žalobu druhej strane sporu na vyjadrenie nedoručuje. Znamená to tiež, že pre túto fázu konania sa označený žalovaný zatiaľ ani nestáva subjektom sporu. Preto ani nie je potrebné rozhodovať o trovách jeho konania, pretože

nakoľko sa reálne stranou sporu ešte nestal, nemohli mu ani žiadne trovy konania vzniknúť. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že súd prvej inštancie žiadne písomnosti označenému žalovanému zatiaľ nedoručoval, preto je výrok II. o trovách konania v napadnutom uznesení celkom nadbytočný a bolo dôvodné ho podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP zrušiť.

43. Senát odvolacieho súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

2

28Co/59/2025

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).